

Sygn. akt: I C 268/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia SO Przemysław Jagosz
-----------------	-----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2021 r. w Olsztynie

na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ § 1 k.p.c.

sprawy z powództwa **Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych**

przeciwko (...) Spółce z o.o. z siedzibą w K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 224 775,09 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 lutego 2019 r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powoda zwrot kosztów procesu w kwocie 10 800 zł;

III. przyznaje kuratorowi pozwanej – radcy prawnemu R. K. wynagrodzenie w kwocie 4 320 zł, które wypłacić ze Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w O.;

IV. odstępuje od obciążania pozwanej nieuiszczonymi kosztami sądowymi.

Sygn. akt I C 268/19

Uzasadnienie do pkt. I sentencji wyroku z dnia 23.07.2021r.

Powodowy Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych żądał od pozwanej spółki kwoty 224 775,09 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28.02.2019 r. oraz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazał, że wypłacił za pozwaną świadczenia pracownicze niezaspokojone przez nią z przyczyny niewypłacalności i zgodnie z przepisami ustawy z dnia 13.07.2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (dalej jako u.r.p.) może dochodzić od niej zwrotu tych świadczeń.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w dniu 26.06.2019 r. powództwo uwzględniono w całości.

Nakaz ten utracił moc na skutek sprzeciwu pozwanej, która wniosła o oddalenie powództwa w całości i o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazała, że roszczenie nie zostało udowodnione.

Z uwagi na ogłoszenie upadłości pozwanej postępowanie zostało zawieszona, a podjęto je po tym jak postępowanie upadłościowe zostało umorzona, a dla pozwanej ustanowiono kuratora z uwagi na brak zarządu.

Kurator podtrzymał pierwotne stanowisko pozwanej, dodając, że pozwana nie ma środków na spłatę zadłużenia, zaś powód może w takiej sytuacji umorzyć należność.

Ponieważ żadna ze stron w swoich pierwszych pismach procesowych nie wnosiła o przeprowadzenie rozprawy, zgodnie z art. 148¹ k.p.c. sprawę można było rozpoznać na posiedzeniu niejawnym.

Na podstawie przedstawionych przez strony i bezspornych twierdzeń oraz dokumentów, których pozwana w żaden sposób nie podważyła, ustalono i zważono, co następuje:

1. Pozwana prowadzi działalność gospodarczą, a postępowanie upadłościowe, zainicjowane jej wnioskiem z 30.01.2019 r. zostało ostatecznie umorzone z uwagi na brak majątku upadłej (k. 199).
2. W związku z niewypłacalnością i zaległymi świadczeniami pracowniczym pozwana złożyła wykaz tych świadczeń w trybie art. 15 ust. 1 u.r.p., który został zaakceptowany na kwotę 224 775,09 zł, a następnie świadczenia te zostały wypłacone przez Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych (por. wykaz k. 12 i nast., dowody wypłat k. 23 i nast., pismo k. 51).
3. W związku z powyższym, zgodnie z art. 23 ust. 1 u.r.p. z mocy prawa nastąpiło przejście na marszałka województwa, działającego w imieniu dysponenta Funduszu (ministra właściwego do spraw pracy – por. art. 24 u.r.p.), roszczenia wobec pozwanej jako pracodawcy o zwrot wypłaconych świadczeń.
4. Zgodnie z art. 24.3.2 u.r.p. dysponent Funduszu sprawy tego rodzaju prowadzi i występuje w obrocie prawnym pod nazwą Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.
5. Zgodnie z przepisami ustawy o ochronie roszczeń pracowniczych do dysponenta należą też decyzje w przedmiocie ewentualnych warunków zwrotu należności, w tym np. rozłożenia na raty lub odroczenia terminu spłaty należności, jak również ich umorzenia (por. art. 23 u.r.p.), niemniej takich decyzji w stosunku do pozwanej nie podjęto.
6. Pozwana nie zwróciła środków przeznaczonych na zaspokojenie roszczeń ją obciążających, po tym jak środki Funduszu uruchomiono w dniu 27.02.2019 r. (k. 50).
7. W tych okolicznościach nie ulega wątpliwości, że pozwana była zobowiązana w tej dacie do wypłaty świadczeń pracowniczych, które zostały za nią zapłacone ze środków Funduszu – według wykazu sporządzonego i przedstawionego przez pozwaną. Z mocy prawa zatem Fundusz stał się uprawnionym do żądania ich zwrotu w kwocie objętej pozwem przez pozwaną wraz z odsetkami za opóźnienie (art. 481 § 1 i 2 k.c.).
8. Sąd nie znalazł przy tym żadnych racjonalnych podstaw do rozkładania tego świadczenia na raty na podstawie art. 320 k.p.c., skoro pozwana nie przedstawiła w tym zakresie żadnej konkretnej i realnej propozycji. Sąd nie był nadto władny decydować o umorzeniu tych należności, skoro zgodnie z przepisami art. 23 u.r.p. należy to do wyłącznej kompetencji pozwanego w zależności od spełnienia określonych przesłanek.
9. Z tych przyczyn i na podstawie powołanych przepisów orzeczono jak w pkt. I sentencji wyroku.